

melser, Bevilling til Anlæg og Drift af saadanne Baner, dog ikke ud over 10 Aar ad Gangen, og saaledes, at naar de 10 Aar er omme, skal der indhentes udtrykkelig Fornyelse for andre 10 Aar. Med Hensyn til Statstilskud var Kommissionen gaaet meget vidt i sit Forslag, den havde nemlig foreslaaet, at Staten bidrager med: 1) Halvdelen af den Erstatning for Afgivelse af Arealer, der ved Anlægget ydes een Gang for alle. 2) Halvdelen af Udgiften til Jordarbejde, Overskæring af Vandløb og Veje samt til Sporets Lægning, derunder iberegnet Materialernes Transport, og til dets Ballastering samt Rampeanlæg m. v. paa Tilslutningsstationen. 3) Hele Udgiften til Anskaffelse af Spormaterialierne, Driftsmateriel og Inventar m. v., der dog skulde være Statens Ejendom. Endelig har Kommissionen foreslaaet, at for saa vidt Banen skal have Tilslutning til en Statsbanestation, skal Udgiften bæres af Statsbanerne, for saa vidt angaar Anlæg paa Tilslutningsstationen, der udføres med Normalspor, medens de øvrige Udgifter skulde afholdes af Selskabet. Ogsaa paa dette Punkt havde jeg ment det rigtigt at tage nogen Afstand fra Kommissionens Indstilling, idet det forekommer mig, at man gik for vidt i Retning af at lade Staten bringe Ofre. Naar man krævede Statens Medvirken til Anlæg, der havde Interesse for videre Kredse, har det altid forekommet mig at være af stor Værdi, at Trangen og Nyttens af disse Anlæg demonstreredes umiddelbart fra Befolkningens Side ved Tilbud af Kapital af nogen Betydning. Efter Kommissionens Forslag forekom det mig, at Byrderne blev for ringe for den paagældende Egns egen Befolkning, og jeg ansaa det derfor for tilstrækkeligt at foreslaa, at medens hele Erstatningsudgiften og hele Udgiften ved Jordarbejdet og Materialernes Transport og til Ballastering, til Rampeanlæg paa Tilslutningsstationen skulde betales af Beboerne selv, skulde Staten betale hele Udgiften ved Anskaffelse af Spormaterialier og Driftsmateriel. Under Hensyn til, at jeg ogsaa i Lovforslaget havde optaget Selskabet, som blev dannet af Hensyn til Transport af Tørv eller Brænde, havde jeg varieret Bestemmelsen noget, saaledes at der kom til at staa, at dette Spormateriale helt eller delvis kunde anskaffes og bekostes for Statens Regning. Jeg maa dog tilføje, at forinden Fremsettelsen af Lovforslaget i Folketinget blev disse Ministeriets Afgivelser fra Kommissionens Indstilling forelagt for Kommissionen og fandt fuldstændig Tilslutning hos

såmtlige Kommissionens Medlemmer, saaledes at jeg mener, det med Rette kan paa staas, at Lovforslaget, som det kom til at foreligge overfor Folketinget, fuldt ud var tiltraadt af Kommissionen. Under Behandlingen i Folketinget har der imidlertid rejst sig en Stemning for alligevel at følge Kommissionens Indstilling, for saa vidt angaar Størrelsen af det Tilskud, Staten skulde yde, og ved dertil sigtende Ændringsforslag er Forslaget ført over i den Skikkelse, som paa dette Punkt oprindeligt var foreslaaet af Kommissionen, saaledes at Lovforslaget nu gaar ud paa, at Staten skal betale Halvdelen af Arealerstatningen, Halvdelen af Udgiften til Jordarbejde og helt eller delvis Spormaterialierne. Da disse Ændringsforslag blev stillet af et overvejende Flertal af Udvalget og tiltraadt af et ganske overvejende Antal af Folketingets Medlemmer, og da det jo i og for sig kun er til Fremme af en god Sag, har jeg ikke ment endeligt at burde modsætte mig den Affattelse af Forslaget.

Under Behandlingen i Folketinget blev der endvidere vedtaget den Ændring, at der undtagelsesvis kan gives Bevilling til Anlæg og Drift af normalsporede Baner, hvis særlige Forhold, navnlig Hensynet til at undgaa Omladning i større Omfang, taler derfor. Jeg har ikke været ivrig for at faa denne Ændring vedtaget. Jeg mente, at den snarere kunde indeholde nogen Fare, idet Ministeriet maaske i enkelte Tilfælde kunde komme under et noget stærkt Pres for at yde Bidrag til Anlæg af saadanne normalsporede Transportbaner, hvor der maaske i Virkeligheden burde være en rigtig Jernbane. Da Bestemmelsen imidlertid jo dog indeholder betydelige Forbehold, og da det har været en Forudsætning under Sagens Behandling, at det virkelig kun ganske undtagelsesvis vilde være heldigt at benytte sig af den Bestemmelse, har jeg heller ikke villet modsætte mig dens Optagelse.

Endelig blev der vedtaget en tredje Ændring i det oprindelige Forslag, nemlig at den fulde Vedligeholdelse af Materiellet paahviler Selskabet. Men da dette ogsaa har været Ministeriets Forudsætning ved Lovens Fremlæggelse, og det altsaa derigennem kun tydeliggøres, er det en Selvfølge, at jeg ikke kan have noget imod denne Ændrings Optagelse i Lovforslaget.

Saaledes som Lovforslaget da nu fremtræder med de af Folketinget vedtagne Ændringer, skal jeg tillade mig at anbefale det til det høje Landstings velvillige og, jeg tør maaske sige, hurtigst mulige Behandling.